

3. உரிமம் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை எளிமையாக்குவது. உரிமம் பெற புதிய தொழிற்கூடங்களுக்கு ரூ.1 கோடி முதலீடு செய்ய வேண்டும் என நிர்ணயிப்பது.
4. வரிச்சலுகை, வழங்குவது, இறக்குமதி கொள்கையை தளர்த்துவது.

தொழில் உரிமம் கொள்கை விசாரணை கமிட்டி (Industrial Licensing policy enquiry Committee)

திரு. S. டட் (Dutt) தலைமையில் ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை டட் கமிட்டி (Dutt Committee) அல்லது தொழிற உரிமக் கொள்கை விசாரணைக் குழு என அழைக்கலாம் இதில் மூன்று உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்

டட் கமிட்டியின் ஆய்வுகள் (Findings of the Dutt Committee)

1. சில கம்பெனிகளின் உரிமம் வழங்க அதிக தாமதம் ஆகின்றது. சில உரிமம் நடைமுறைப்படுத்த காலதாமதமாகின்றது.
2. தேவைக்கு அதிகமாக சில கம்பெனிகளுக்கு உரிமம் வழங்குதல்.
3. சில நிறுவனங்கள் பொதுத்துறைக்கு ஒதுக்கியிருந்தாலும் அநேக உரிமங்கள் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு தாரை வாரக்கப்பட்டனர்.
4. திட்டத்தில் சிறுதொழில்கள், நடுத்தர தொழில்கள் பற்றி சரியாக வரையறுக்கப்படவில்லை.

டட் கமிட்டியின் பரிந்துரைகள் (Recommendations of the Dutt Committee)

டட் கமிட்டியின் அனுமானம் என்னவென்றால் நாட்டில் தொழிற கூடங்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமம் சமநிலையில் காணப்படுவதில்லை. டட் கமிட்டியின் பரிந்துரை என்னவென்றால் தொழிற்கூடங்கள் மூன்று பிரிவாக பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை

1. அடிப்படை நிறுவனம் (Core Sector)
 2. நடுத்தர நிறுவனம் (Middle Sector)
 3. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிறுவனம் (Reserved Sector)
1. அடிப்படை நிறுவனம் (Core Sector)
பெரிய கெமிக்கல் நிறுவனம், இயந்திரம், அடிப்படை அத்தியாவசிய கச்சாப் பொருள் உருவாக்கும் தொழிற்கூடங்களே அடிப்படை நிறுவனம் என்று பெயர்.
 2. நடுத்தர நிறுவனம் (Middle Sector)
20 பெரிய தொழிற கூடங்களை தவிர ஏனைய நிறுவனங்கள் அனைத்தும் நடுத்தர நிறுவனமாகும்.
 3. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிறுவனம் (Reserved Sector)
குறிப்பிட்ட சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில் கூடங்களுக்கு பொருள்களுக்கு ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டுள்ளது. டட் கமிட்டியானது அத்தியாவசிய பொருள் அல்லாதவைகளுக்கு வழங்கப்படும் ஒதுக்கீடு ரத்து செய்யப்பட்டன.

புதிய உரிமக் கொள்கை 1970, (New Licensing Policy 1970)

டட் கமிட்டியின் பரிந்துரையும், ஹசாரி அவர்களின் பரிந்துரையும் இணைத்து புதிய உரிமக் கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டது.

சிறப்பியல்புகள் (Features)

உரிமம் வழங்கும் நோக்கத்திற்காக தொழில்கூட்டங்களை நான்கு வகையாக பிரிக்கப்படுகிறது. அவை

1. அடிப்படை நிறுவனம்
2. நடுத்தர நிறுவனம்
3. பெரிய முதலீட்டு துறை நிறுவனம்
4. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிறுவனம்

2. இணை நிறுவனம் (Joint Sector):- IFC, ICICI

போன்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் நிதி அமைப்பில் இணைந்து பெரிய தொழிற் கூடமாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

3. பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் ஏற்றுமதிக்காக சிறுதொழில்களை எடுத்துக் கொள்வது.

1973ன் தொழிற் உரிமக் கொள்கை (Industrial Licensing Policy 1973)

சிறப்பியல்புகள்:

1973 பிப்ரவரியில் இந்தக் கொள்கை திரு. C. சுப்பிரமணியன் தொழில் வள அமைச்சராக இருக்கும் பொழுது கொண்டு வரப்பட்டது.

1. பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. முற்றுரிமை பெற உதவுதல்.
2. கூட்டுறவு சங்கம், சிறுதொழில்கள் மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களை ஊக்கப்படுத்தி பேரளவு உற்பத்திக்கு வழிவகுப்பது.
3. இணை நிறுவனங்களை ஊக்குவிப்பது.

மாற்றியமைக்கப்பட்ட தொழிற்கொள்கை 1975 (Modified Industrial Policy 1975)

தொழில் நிறுவனங்களின் உற்பத்தி திறன் அதிகரிக்க 1975ம் மீண்டும் தொழிற்கொள்கையில் சிறுமாறுதல்களை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது.

1. சிறுதொழில்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது அந்த துறையை மேம்படுத்துவது.
2. 21 தொழிற்கூடங்களை எந்தவிதமான வரம்பு இல்லாமல் விரிவாக்கம் செய்ய அனுமதிப்பது.

1976 - 1977 உரிமக் கொள்கை (Industrial Licensing Policy 1976 - 1977)

1. இந்த காலக்கட்டத்தில் அரசு உரிமம் வழங்குவதில் சில விதிகளை தளர்த்தியுள்ளது.
2. 15 தொழிற்கூடங்களை குறிப்பாக இஞ்சினியரிங், ஏற்றுமதிக்கு ஊக்குவிப்பது.

1997ன் தொழிற்கொள்கை ஜனதா ஆட்சியில் (Industrial Policy of 1977)

ஜனதா கட்சி ஆட்சிக்கு 1977ல் வந்தது. அவர்களது கட்சிகாலத்தில் தொழிற்கொள்கையின் சிறப்பியல்புகள்

சிறு தொழில்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பது, பெரிய ஆலைகளின் செயல்பாட்டை குறைப்பது, பெரிய ஆலைகள் விரிவாக்கம் அல்லது வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவதை தவிர்ப்பது சிறு தொழில்களுக்கு சாதகமாக இந்த தொழில்கொள்கை அமைந்திருந்தது.

ஆய்வுகுழு நியமனம் (Appointment of Study Group)

1977 அக்டோபரில் ஜனதா அரசு G.Y. ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு ஆய்வு குழு நியமித்துள்ளது.

ஆய்வு குழுவின் பரிந்துரைகள்

1. ரூ.1 கோடியிலிருந்து ரூ.3 கோடி வரை முதலீட்டுக்கான வரம்பு நடுத்தர நிறுவனத்திற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டன.
2. வெளிநாட்டிலிருந்து கச்சாப் பொருள் இறக்குமதி வருடத்திற்கு 25 லட்சம் அல்லது வருட உற்பத்தியில் 10% இதில் எது குறைவோ அதனை முதலீட்டு வரம்பாக அனுமதித்துள்ளது.

1980 - 85 வரை உள்ள தொழிற் கொள்கை (Industrial Policy of 1980 - 85)

அன்னை இந்திரகாந்தி தலைமையில் மீண்டும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததும் மீண்டும் தொழிற் கொள்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1956ல் உள்ள ஒரிஜனல் தொழிற்கொள்கையை தழுவியே இந்த தொழிற்கொள்கை அமைந்துள்ளது.

I D R சட்டத்தில் உள்ள முதல் அட்டவணையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளை புதியதாக ஏற்படுத்துதல், ரூ.3 கோடிக்கு அதிகமாக முதலீடு செய்யும் தொழிற் கூடங்களுக்கு மட்டுமே உரிமம் பெறுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

I D R சட்டப்படி விரிவாக்கம் செய்ய விரும்பும் நிறுவனங்களும் உரிமம் கட்டாயம் பெறவேண்டும்.

சிறுதொழில்கள் உரிமம் பெற தேவையில்லை. உரிமம் பெறாமலேயே தொழில் நடத்தி அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் 1982ல் மார்ச் மாதம் உரிமம் வழங்குவதில் உள்ள விதிகளை தளர்த்தப்பட்டன. தாராளமாக லைசென்சு வழங்கும் முறை கொண்டு வரப்பட்டன. புதிய பொருள் உற்பத்திக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்கப்பட்டன.

1980ல் உள்ள தொழிற்கூட லைசென்சு கொள்கையை பற்றிய மறுஆய்வு (Review of Industrial Licensing Policy of 1980)

1. பெரிய தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி அதனை விரிவுப்படுத்துவது முதலில் வரும் விண்ணப்பங்களுக்கு முதலில் லைசென்சு வழங்கும் முறையில் (First Come First Served basis) காணப்படும் முறையை நீக்குவது.
2. தொழில் திட்டத்தில் காணப்படும் திறமையின்மையை நீக்குவது.
3. போதுமான நம்பத்தகுந்த தகவல்களை சேகரிப்பதில்லை.
4. லைசென்சு பரிசீலனை செய்து வழங்கும் முறையில் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்வது.
5. அமைவிடம் நல்ல சூழலில் காணப்படாததால் அதிக பொருள் செலவு ஏற்படுவது.
6. சிக்கனமற்ற கொள்ளளவு உற்பத்தி திறன் போன்ற குறைகளை மறு ஆய்வு செய்யப்பட்டன.

பாடம் - 10

பங்குகளை வெளியிடுதல், உரிமபங்குகளை வெளியிடுதல் மிகை ஊதிய பங்குகள் வெளியிடுதல் (Issue of fresh Capital - Right Issue Shares - Bonus Shares)

கம்பெனி பொதுமக்களிடம் நேர்மை பங்குகள், முன்னுரிமை பங்குகள் கடன்பத்திரங்கள் வெளியிட்டு நீண்ட கால நிதியை திரட்டுகின்றது. ஏற்கனவே பங்குகளை வைத்திருக்கும் பங்குதாரர்களுக்கு வழங்கப்படும் பங்குதான் உரிமை பங்கு (Right Issue of Shares) என்று பெயர். அது போல ஆண்டு இறுதியில் பங்குதாரர்களுக்கு இலாபத்தில் பங்காதாயம் வழங்குவதற்கு பதிலாக போனஸ் பங்குகளாக வழங்குவதே மிகை ஊதிய பங்கு (Bonus Share) என்று பெயர்.

பணச்சந்தை பொருள்விளக்கம்

குறுகிய கால கடன்கள் நடைபெறும் சந்தையே பணச்சந்தை என்று பெயர். பணச்சந்தையானது குறுகிய கால நிதிகளில் மட்டுமே (Shorts term funds) ஈடுபடுகின்றன. ஆனால் மூலதனச் சந்தையானது (Capital Market) நீண்டகால கடன்களில் (Long term funds) ஈடுபடுகின்றன.

பணச் சந்தையின் அமைப்பு

ரிசர்வ் வங்கியே இதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. வணிக வங்கிகள், கூட்டுறவு சேமிப்பு வங்கிகள், கழிவு வழங்கும் வங்கி, கழிவு ஏற்பு செய்யும் வங்கிகள் இதில் இடம் பெறுகின்றன.

இந்தியாவில் அமைப்பு முறை கொண்ட மற்றும் அமைப்பு சாரா பணச்சந்தைகள் உள்ளன.

பணச்சந்தையின் பணிகள் (Functions of Money Market)

1. பணம் முறையாக பெற்று அதனை தேவைபடுவோருக்கு அளிப்பது.
2. வட்டி வீதத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவது.
3. பல்வேறு பிணையங்களை வெளியிடுவது.
4. குறுகிய கால முதலீடுகளுக்கு நல்ல வருவாயை பெற்று தருவது.
5. வட்டார அளவில் காணப்படும் சமச்சீரற்ற பொருளாதாரத்தை சமப்படுத்துவது.

இந்திய பணச்சந்தை (The India Money Market)

இந்தியாவில் உள்ள அமைப்பு முறை கொண்ட பணச் சந்தையில் ரிசர்வ் வங்கி, பொதுத்துறை வங்கிகள், தனியார் வங்கிகள், கூட்டுறவு வங்கிகள், வெளிநாட்டு வங்கிகள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன. லேவாதரர்கள் நிதி, சீட்பண்டு, வட்டிகாரர்கள் ஆகியோர் அமைப்பு முறைசாரா பணச்சந்தையில் ஈடுபடுவார்கள்.

மூலதனச் சந்தை (Capital Market)

நீண்டகால நிதியில் ஈடுபடும் சந்தையே மூலதனச் சந்தை என்று பெயர்.

அமைப்பு முறை

தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள், நீண்டகால நிதியை அளித்து மூலதனச் சந்தையை ஏற்படுத்துகின்றன. பங்கு சந்தை, வணிகவங்கிகள், கூட்டுறவு வங்கிகள், காப்பீடு கம்பெனிகள், இன்வெஸ்ட்மென்ட் டிரஸ்ட் ஆகியவை மூலதன அமைப்பு சார்ந்தவையாகும்.

இந்தியாவில் மூலதனச் சந்தை (Capital Market in India)

இந்தியாவில் இரண்டு விதமான மூலதனச் சந்தைகள் உள்ளன.

1. அமைப்பு சார்ந்த மூலதனச் சந்தை.
2. அமைப்பு சாரா மூலதனச் சந்தை. இந்தியாவில் மூலதனச் சந்தையில் அதிகமான வட்டி வீதம், முறையான விதிகள், ஒரே சீரான வியாபார நடவடிக்கை இருப்பதில்லை. இத்தகைய குறைபாட்டை போக்க பின்வரும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.
 1. கம்பெனிச் சட்டம், பிணைய ஒப்பந்த சட்டம், மூலதன வெளியீடு சட்டம் ஆகியவை ஏற்படுத்தப்பட்டன.
 2. வளர்ச்சி வங்கிகளை ஏற்படுத்துதல் (I F C I) ஆயுள் காப்பீடு பொதுக்காப்பீடு கழகத்தை ஏற்படுத்துதல்.
 3. பங்கு சந்தையை ஒழுங்குப்படுத்துவது.

1947 மூலதன வெளியீடு சட்டத்தை நீக்கி 1992 மே மாதம் முதல் மூலதன வெளியீடு கட்டுப்பாட்டாளர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

பிணைய மாற்று வாரியம் (Securities Exchange of Board of India) 1988ல் அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. 'செபி' என்ற சட்டப்பூர்வமான அமைப்பே இந்திய கம்பெனிகள் வெளியிடும் பங்குகளை கட்டுப்படுத்தி வருகின்றன.

ஈரோ - ஈக்விட்டி பங்குகள் மூலம் இந்திய கம்பெனிகள் வெளிநாட்டு பங்குசந்தையில் ஈடுபட வாய்ப்புகள் உள்ளன.

பங்குசந்தைகளுக்கு வழிகாட்டவும், நெறிமுறைப்படுத்தவும், அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்தும் முழு அதிகாரமும் செபி (SEBI) வசமே உள்ளன.

புதிய வெளியீட்டு சந்தை (New Issue Market)

ஒரு கம்பெனி ஏற்கனவே பங்குகளை பொதுமக்களிடம் வெளியீடு செய்தால் அந்த பங்குகள் பங்குசந்தை பட்டியலில் இடம் பெறும். அதுவே இரண்டாம் நிலை சந்தை (Secondary Market) என்று பெயர். ஒரு கம்பெனி முதன் முதலாக புதியதாக பங்குகளை வெளியீடு செய்தால் அதுவே முதன்மை. சந்தை அல்லது புதிய வெளியீட்டு சந்தை (New issue Market) என்ற பெயர்.

சாதாரணப் பங்குகள், முன்னுரிமைப் பங்குகள், கடன்பத்திரம், போனஸ் பங்குகள், உரிமைப் பங்குகள், வைப்புகள் போன்றவைகளை கோரலாம். IDBI, IFCI, ICICI, LIC, GIC, UTI போன்ற நிதி நிறுவனங்கள் வளர்ச்சி வங்கிகள் நேரடியாக கம்பெனி பங்குகளை ஒப்புறுதி (Underwriting) செய்கின்றது.

ஒப்புறுதி (Underwriting)

ஒப்புறுதி என்பது ஒரு ஒப்பந்தமாகும். இது கம்பெனிக்கும் ஒப்புறுதியாளர்களுக்கும் (வங்கி, காப்பீடு கம்பெனிகள், இடையே ஏற்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தமாகும். இதன்படி வெளியீடு செய்த பங்குகளில் பொதுமக்கள் வாங்காத பங்குகளை வாங்குவதாக உத்தரவாதம் அளிப்பதே ஒப்புறுதி என்ற பெயர். ஒப்புறுதியாளர்கள் செய்யும் பணிகள் கம்பெனியிடமிருந்து கழிவு (Commission) பெறுகிறார்கள்.

புதிய வெளியீட்டின் நோக்கங்கள் (Objectives of new issues)

பொதுவாக புதிய வெளியீட்டை அரசாங்கமும், கம்பெனிகளும் வெளியீடு செய்கின்றனா. கம்பெனியானது, புதிய திட்டத்தை உருவாக்கவும், கம்பெனியை மாற்றி அமைக்கவும் விரிவுபடுத்தவும், நவீனமயமாக்குவதும் போன்ற நோக்கத்திற்காக பிணையங்களை புதியதாக பொதுமக்களிடம் வெளியீடு செய்கின்றனர்.

புதிய வெளியீட்டை எவ்வாறு வெளியிடப்படுகின்றன (How to float new issues)

புதிய கம்பெனிகள் முதல் தடவையாக ஆரம்பக் கட்டத்தில் புதிய பிணையங்களை வெளியிடுகின்றன. ரொக்கத்திற்கும், புதிய தொழில் நுட்பம், பங்குமாற்றம் போன்றவைகளுக்காக வெளியிடப்படுகின்றது.

தகவல் அறிக்கை, முனைவு, தனியார் மூலம், உரிமை பங்கு ஆகியவற்றின் மூலம் வெளியிடலாம்.

1. தகவல் அறிக்கை மூலம் (Offer through Prospectus)

பொதுக் கம்பெனிகள் பொதுமக்களிடமிருந்து நிதி திரட்ட தகவல் அறிக்கையை வெளியிட்டு பங்குகளை வழங்குகின்றது. தகவல் அறிக்கை ஒரு அமைப்பிடலாகும். அதில் கம்பெனி பெயர், விலாசம், இயக்குநர் அவை விலாசம், கம்பெனி ஈடுபடும் தொழில், பதிவு அலுவலக முகவரி, இடக் காரணிகள், கம்பெனியின் எதிர்காலம், வெளியிடப்படும் பங்கு வகைகள், பங்கு முதல் தொகை, வெளியிடப்படும் விதம் (முகமதிப்பு, வட்டம், முனைமம்)

2. விற்பனைக்கான முனைவு (Offer of Sale)

ஒட்டு மொத்த பங்குகளையும் கம்பெனி புரோக்கர்களிடம் விற்றுவிடும். புரோக்கர்கள் அதனை பொதுமக்களிடம் முனைவுப் பெற்று விற்பார்கள். சில நேரங்களில் ஏற்கனவே உள்ள பங்குதாரர்களுக்கும் கம்பெனி பங்குகளை விற்கலாம்.

3. தனியார் வசம் (Private Placement)

நிதிநிறுவனங்கள், ஒப்புறுதியாளர்கள், புரோக்கர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக பங்குகளை கம்பெனியிடமிருந்து வாங்கி பின்னர் அதனை தனது வாடிக்கையாளர்களிடம் விற்று விடும் முறையே தனியார் வசம் என்று பெயர்.

4. உரிமை பங்கு வெளியீடு (Right Issue)

உரிமை பங்கு என்பது ஏற்கனவே உள்ள கம்பெனிகள் நிதிதரட்ட விரும்பும் பொழுது பங்குகள் அல்லது கடன் பத்திரங்களை பொது மக்களுக்கு வெளியீடு செய்வதற்கு பதிலாக தற்போதைய பங்குதாரர்களுக்கு பங்குகளை விற்கலாம். இதுவே உரிமை பங்கு வெளியீடு என்று பெயர்.

முதல் அமைப்பு முறை (Capital Structure)

ஒரு கம்பெனிக்கு இரண்டு விதமாக நிதி தேவைப்படுகிறது.

1. நிலைமுதல்
2. நடைமுறைமுதல்

நிலைமுதல் மூலம் நிலையான சொத்துக்கள் வாங்க முடியும். பங்குகள், கடன்பத்திரங்கள் வெளியீடு செய்து நிலை முதலை திரட்டலாம். நடைமுறை முதல் என்பது கம்பெனியின் அன்றாட செலவுகளாகிய கச்சாப் பொருள் வாங்குதல் வாடகை, சம்பளம், கூலி செலுத்துதல், போன்றவைகள் செலுத்த நடைமுறை முதல் தேவைப்படுகிறது. வணிக வங்கிகள் வாடிக்கையாளர்கள் ஆகியோரிடம் குறுகிய கால கடனை பெற்று நடைமுறை முதலை திரட்டலாம்.

சாதாரண பங்கு மற்றும் முன்னுரிமை பங்குகளை வெளியீடு செய்து நிலைமுதல் திரட்டப்படுகிறது.

சாதாரண பங்குகளின் நன்மைகள் (Merits of equity shares)

1. நீண்டகால கடனாகிய கடன்பத்திரங்களை மீட்பு செய்ய இது உதவுகிறது.
2. கம்பெனியின் நிதிநிலை, நற்பெயர் உயருகிறது.
3. பொருளாதார சூழலுக்கு ஏற்றவாறு பங்கு முதல் மாற்றலாம். இதனால் பொருளாதார பாதிப்பு கம்பெனிக்கு ஏற்படுவதில்லை.

முன்னுரிமை பங்குகள் (Preference Shares)

சாதாரண பங்குகளை (Equity Shares) விட முன்னுரிமை பங்குகளுக்கு இரண்டு முன்னுரிமைகள் உள்ளன. அவை

1. பங்காதாயம் வழங்குவதில் முதலில் முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு வழங்குவது.
2. கம்பெனி கலைக்கப்பட்டு பங்கு முதலை திருப்பி அளிக்கும் பொழுது முதலில் முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு திருப்பி அளிக்க வேண்டும்.

மீட்பு முன்னுரிமை பங்கு (Redeemable Preference Shares) என்பது ஒரு வகையான முன்னுரிமை பங்காகும். சில குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைந்தவுடன் கம்பெனி தாம் வாங்கிய பங்குமுதலை முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு திருப்பி அளிப்பதாகும்.

குவிவு முன்னுரிமை பங்கு என்பது ஏதாவது ஒரு வருடத்தில் இலாபம் இல்லாததால் பங்காதாயம் வழங்கப்படாமலிருக்கும் பொழுது அந்த பங்காதாய நிலுவையை பின்வரும் ஆண்டுகளில் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் தற்பொழுது குவிவு முன்னுரிமை பங்குதாரர்கள் நிலுவை பங்காதாயத்தை பின்வரும் ஆண்டுகளில் திரும்ப பெறமுடியாது. பங்கு கொள்ளும் முன்னுரிமைதாரர்கள் இலாபத்தில் பங்கு கொள்ளலாம். சாதாரண பங்குகளை விட முன்னுரிமை பங்குகளில் வெளியிடுவதில் அதிக செலவு ஏற்படும்.

யிகை பங்குகள் (போனஸ் பங்குகள்) (Bonus shares)

கம்பெனியானது இலாபத்தில் பங்காதாயம் வெளியிட்டால் கம்பெனியின் ரொக்கம் குறைகின்றது. மேலும் வெளியிடப்படாத பங்குகளை வெளியிட இலவசமாக சந்தையின் மதிப்புக்கு ஏற்ப பங்குகளை ஏற்கனவே உள்ள பங்குதாரர்களுக்கு வெளியிட்டால் அதுவே யிகை பங்குகள் என்று பெயர்.

செபியின் விதிகளின்படி கம்பெனியானது பின்வரும் நிபந்தனைகளை கடைபிடித்து போனஸ் பங்குகளை வெளியிடலாம்.

1. பொதுக்காப்பு மூலமாகவே போனஸ் பங்குகள் வெளியிட வேண்டும்.
2. வெளியிடக்கூடிய போனஸ் பங்கின் மதிப்பானது கம்பெனியின் மொத்தம் செலுத்திய பங்குதொகைக்கு மேல் செல்ல கூடாது.
3. போனஸ் பங்குகள் வெளியிட்ட பிறகு மீதமுள்ள காப்பு தொகையில் 40% செலுத்திய பங்கு முதலை அதிகரிக்கலாம்.
4. பங்காதாயத்திற்கு பதில் போனஸ் பங்குகளை வெளியிடக்கூடாது.
5. போனஸ் பங்குகள் அறிவித்தபிறகு இலாபத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை பங்காதாயம் வழங்க வேண்டும்.
6. போனஸ் பங்குகளை ஏற்கனவே உள்ள சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு எவர் முழுமையாக பங்கு முதல் செலுத்தி உள்ளரோ அவர்களுக்கே வழங்க வேண்டும்.
7. இரண்டு தடவை வெளியாகும். போனஸ் பங்குகளின் இடைவெளி 12 மாதம் இருக்க வேண்டும்.
8. கம்பெனியின் அமைப்பு முறை சாசனம், சங்க நடைமுறை விதி போனஸ் பங்குகள் வெளியிட அனுமதி அளிக்க வேண்டும். மேலும் கம்பெனி ஆண்டு பொதுக்கூட்டத்தில் பங்குதாரர்களின் ஒப்புதல் பெற்ற பிறகே போனஸ் பங்குகளை வெளியிட வேண்டும்.
9. மொத்தம் செலுத்திய முதலும் போனஸ் பங்குகளும் சேர்ந்த தொகையானது அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு முதலை தாண்டக் கூடாது.

முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு போனஸ் பங்குகள் வெளியிடலாம். சாதாரணப் பங்குதாரர்களுக்கும், முன்னுரிமைப் பங்குதாரர்களுக்கும் 3:1 என்ற விகிதத்தில் வெளியிட வேண்டும்.

பங்கு வெளியிட செலவு (Cost of flotation)

ஒப்புறுதியாளர் கமிஷன், புரோக்கர் கமிஷன் நிர்வாகச் செலவு, அச்சுக்கூலி, விளம்பர செலவு, சட்டச் செலவு, பதிவு கட்டணம் போன்ற செலவுகள் புதிய வெளியீட்டில் ஏற்படுகின்றன. ஏற்கனவே உள்ள கம்பெனியை காட்டிலும் புதிய கம்பெனிக்கு புதிய வெளியீட்டில் அதிக செலவு ஏற்படுகிறது.

செபி மற்றும் புதிய வெளியீட்டு சந்தை (SEBI and New Issue Market)

பங்கு சந்தைகளையும், கம்பெனியையும் கட்டுப்படுத்த அரசு ஏப்ரல் மாதம் 1988ல் பிணையங்கள் மாற்று வாரியம் (Securities and Exchange Board of India) ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதனை சுருக்கமாகச் 'செபி' (SEBI) என அழைக்கப்படுகிறது.

செபியின் நோக்கங்கள் (Objectives of SEBI)

1. முதலீட்டாளர்களை பாதுகாப்பது.
2. பங்குகளை நேர்மையான மற்றும் நியாயமான முறையில் பங்கு சந்தையில் ஈடுபட அனுமதிப்பது.
3. புரோக்கர்கள் வணிகவங்கிகளின் பணிகளை பங்கு சந்தையில் மேம்படைய செய்வது.
புதிய வெளியீட்டு சந்தையில் காணப்படும் பிரச்சனைகள் (Problems of New Issue Market)
1. பொதுமக்களிடமிருந்து நிதிதிரட்டுவது கடினம்.
2. நிதிநிறுவனங்கள் போதுமான நிதி வசதி அளிக்காதது.
3. பங்கு விண்ணப்பித்தலுக்கும், ஒதுக்கீடுக்கும் இடைவெளி போதுமானதாக இல்லை.

பங்குகள் (Shares)

மொத்த பங்கு முதலை சம்மதிப்பு உடைய பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பிரிவையும் பங்கு (Shares) என அழைக்கப்படுகிறது. நீண்டகால நிதியை திரட்டுவதற்காக பொது மக்களிடம் கம்பெனி பங்குகளை வெளியிடுகின்றது. பங்குகளை வெளியீட்டு மூலம், நிலையான முதல் கிடைக்கின்றது. கம்பெனி ஆயுள்காலம் வரை பங்கு முதலை பங்குதாரர்களுக்கு திரும்ப அளிக்க தேவையில்லை. எனவே இது ஒரு நீண்டகால கடனாக கருதப்படுகிறது. இதில் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு நிறுவனம், நிலம், கட்டிடம், இயந்திரம், பொருள்கள் போன்ற நிலையான சொத்துக்களை வாங்க வசதி கிடைக்கின்றது.

எனவே புறமூலங்கள் மூலம் கிடைக்கும் நிதியை கொண்டு புதிய தொழிலை தொடங்கவும் அல்லது ஏற்கனவே நடைபெறும் தொழிலை விரிவாக்கம் செய்யவும் பயன்படுத்தலாம்.

பங்குமுதல் (Share Capital)

பங்கு மூலதனமானது கம்பெனியின் சொந்த முதலாகும். இது ஒரு நிலைத்த தன்மையுடையதாகும். இந்த முதலை திரும்ப செலுத்த தேவையில்லை. கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது (Liquidation or winding up of the company) பங்கு முதலை பங்குதாரர்களுக்கு திரும்ப அளிக்கப்படும்.

பங்கு என்பது மொத்த பங்கு முதலை சம்மதிப்புடைய பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு பங்கு ஆக கருதப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு

ஒரு கம்பெனியின் பங்கு முதல் ரூபாய் 50,000 இதனை 5,000 சம்மதிப்புடைய பங்குகளாக பிரித்தால் ($50,000 / 5000 = 10$) 5000 பங்குகள் ஒரு பங்கின் மதிப்பு ரூ.10 எனப்படும். இதன் ஒவ்வொரு பிரிவும் பங்கு எனப்படும் 1 கம்பெனி பங்குகளை வாங்குபவர்களை கம்பெனியின் பங்குதாரர்களாக கருதப்படுவர். பங்குதாரர்களே கம்பெனியின் உண்மையான உரிமையாளர்கள். அவர்களுக்கு இயக்குநர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை உண்டு. ஆண்டுறுதியில் கிடைக்கும் இலாபத்தை கம்பெனியானது பங்கு ஆதாயமாக (Dividend) பங்குதாரர்களுக்கு வழங்கும். கம்பெனி இலாபம் சம்பாதித்தால் தான் பங்காதயம் வழங்கும் நட்டம் ஏற்பட்டால் பங்காதயம் வழங்கப்படமாட்டாது எனவே இவர்களின் மூலதனம் இடர்பாடுகளுடைய முதல் (Risk Capital) என அழைக்கலாம்.

பங்குகளின் வகைகள் (Types of Shares)

ஒரு கம்பெனி இரண்டு வகையான பங்குகளை பொதுமக்களுக்கு வெளியிடலாம்.

1. சாதாரணப் பங்குகள் (Equity Shares)
2. முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Preference Shares)

1. சாதாரண பங்குகள் (Equity Shares)

இதனை நேர்மை பங்குகள் என அழைக்கலாம். (Equity) என்ற வார்த்தைக்கு உரிமையாளர்களின் நலன் எனக் கூறலாம் அல்லது கம்பெனியின் பங்கு முதல் மற்றும் காப்புகளை வைத்து பங்குதாரர்களின் நலனை அளவிடலாம். சாதாரண பங்கு முதலே ஒரு கம்பெனியின் மூலதன அமைப்பின் முதுகெலும்பாக விளங்குகின்றது.

சாதாரண பங்கின் இலக்கணம் (Definition)

1956 ம் ஆண்டு இந்திய கம்பெனிச் சட்டத்தின்படி முன்னுரிமை பங்குகள் அல்லாத இதரப் பங்குகளை வாங்கியுள்ள பங்குதாரர்கள் எவ்வித முன்னுரிமையும் சலுகையும் பெறாததால் இத்தகைய பங்குகளை சாதாரண பங்கு என அழைக்கப்படுகிறது. முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு (Preference Shareholders) இலாபத்தில் பங்கு ஆதாயம் வழங்கப்பட்ட பிறகே சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு ஆதாயம் கிடைக்கும் அதுபோல கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு முதல் திருப்பி செலுத்திய பிறகு மீதம் பணம் இருந்தால் சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு (Equity Shareholders) பங்குமுதல் திரும்ப கிடைக்கும். எனவே இவர்களின் பங்கு ஆதாயம் நிலையாக இருப்பதில்லை முதலீடு செய்த பங்கு முதலும் திரும்ப கிடைப்பதில் உத்தரவாதம் இல்லாததால் இவர்களின் பங்கு முதல் இடர்பாடுகளுடைய பங்குமுதல் என அழைக்கப்படுகிறது.

சாதாரண பங்குகளின் சிறப்பியல்புகள் (Characteristics of Equity Shares)

1. இடர்பாடு கொண்ட முதல் (Risk Capital)

சாதாரண பங்குதாரர்களின் வளமும், வறுமையும் அவர் முதலீடு செய்திருக்கும் கம்பெனியின் வளத்தை பொறுத்தே அமைகின்றது. கம்பெனியின் இலாபம் மற்றும் சொத்துக்களின் மீது அவர்களுக்கு வரையறுக்கப்படாத அளவுக்கு நட்டம் உள்ளது.

2. மாறுபாடு கொண்ட பங்கு ஈவு (Fluctuating Dividend)

கம்பெனியில் அதிக இலாபமிருந்தால் பங்கு ஈவின் விகிதம் (Rate of Dividend) அதிகமாக கிடைக்கும். குறைவான இலாபம் அல்லது நட்டம் இருந்தால் பங்கு ஈவின் விகிதம் குறையும் அல்லது பங்கு ஈவு கிடைக்காமல் போகலாம். எனவே சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு ஒரு நிலையான பங்கு ஈவு ஆண்டுதோறும் கிடைப்பதில்லை.

3. சந்தையில் பங்குகளின் விலை மாறுகின்றது (To Change in Market Price)

சாதாரண பங்குகளின் முகமதிப்பு (face value or nominal value) மாறுவதில்லை. ஆனால் அதன் சந்தை விலையானது மாறுபடுகின்றது. கம்பெனி இலாபம் ஈட்டும் திறனை பொறுத்து அதன் சந்தை விலை அமைகின்றது.

4. வளமை வளர்கின்றது (Growth With Prospects)

சாதாரண பங்குகள் கம்பெனியின் வளர்ச்சியையும், பங்குகளையும் வளர்கின்றன.

5. பண வீக்கத்தை தடுக்கின்றது (Protect against Inflation)

பணவீக்க காலங்களில் பொருட்களின் விலை அதிகமாகயிருக்கும். இந்த சூழ்நிலையில் முதலீட்டார்களை காப்பீடு மூலம் பாதுகாக்கின்றது.

6. ஒட்டுரிமை (Voting Rights)

ஆண்டு பொதுக்கூட்டத்தில் இயக்குநர்களை ஒட்டு மூலம் தேர்ந்தெடுக்க சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு மட்டுமே உரிமை உண்டு.

சாதாரண பங்குகளின் நன்மைகள் (Merits of Equity Shares)

1. சாதாரணப் பங்குகள் நிறுவனத்திற்கு நிலையான முதலை (மூலதனத்தை) வழங்குகின்றது. கம்பெனி நடைபெற்று கொண்டிருக்கும் பொழுது சாதாரண பங்கு முதலை கம்பெனி பங்குதாரர்களுக்கு திரும்ப செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.
2. கம்பெனியில் போதுமான இலாபம் இருந்தால் மட்டுமே பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு ஈவு வழங்க வேண்டும். கம்பெனி நட்டத்தை தழுவினால் அந்த வருடம் பங்கு ஈவு வழங்கத் தேவையில்லை.
3. கம்பெனியின் கடன் வாங்கும் திறனை இது வளர்க்கின்றது. ஒரு கம்பெனியில் சாதாரண பங்குகள் அதிகளவுக்கு இருந்தால் வெளிநபர்களிடம் கம்பெனி எளிதில் நீண்டகால கடன்களை பெறமுடியும்.
4. இடர்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பும் முதலீட்டர்களுக்கு இத்தகைய பங்கு பொருத்தமாயிருக்கும்.
5. சாதாரண பங்குதாரர்கள் கம்பெனியின் அனைத்து சொத்துகளிலும் பற்றுரிமை கொள்ள முடியாது.
6. கம்பெனியின் வளமைக்கு இது ஒரு போதும் சமையாகயிருப்பதில்லை.
7. சாதாரண பங்குகளின் மதிப்பு ரூபாய் பத்து ஆகயிருப்பதால் ஏழை எளிய மக்களும் இதனை வாங்க முடியும்.
8. அதிக அளவுக்கு சாதாரண பங்குகள் காணப்படால் கடனீந்தோர் தானாக முன்வந்து கடன் வழங்க விரும்புவார்கள்.
9. சாதாரண பங்குதாரர்களே கம்பெனியின் உரிமையாளராகயிருப்பதால் அவர்களுக்கு இயக்குநர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் வாக்குரிமை கிடைக்கின்றது.
10. ஏற்கனவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு கம்பெனி உரிமை பங்குகளை (Right Issue of Shares) வெளியிட விரும்பினால் சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு மட்டுமே வழங்க வேண்டும்.
11. சாதாரண பங்குகளை வெளியிடுவதன் மூலம் கம்பெனியானது தனது நிதி ஸ்தரத் தன்மை வலுவூட்டுகின்றது.
12. பங்குதாரர்களுக்கு சட்டப்படி பங்கு ஈவு வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சாதாரணப் பங்குகளின் காணப்படும் குறைபாடுகள் (Demerits of Equity Shares)

1. இது வாக்கு உரிமைகளை வேறுபடுத்தி காட்டுகின்றது. ஏனென்றால் முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு வாக்கு உரிமை கிடையாது.
2. ஒரு பங்கு சம்பாதிக்கும் இலாபத்தின் அளவு குறைகின்றது.
3. இதில் இடர்கள் இருப்பதால் சாதாரண முதலீட்டாளர்கள் முதலீடு செய்ய ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.
4. இதில் 'Trading on Equity' க்கு வாய்ப்புகள் இல்லை.
5. மிகை மூலதனத்தால் (Over Capitalisation) கம்பெனியானது பங்கு முதலை சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு திரும்ப செலுத்த கஷ்டப்படுகிறது.
6. உரிமை பங்குகள் வழங்குவதன் மூலம் கம்பெனியின் நிர்வாக கட்டுப்பாடு ஒரு சில பங்குதாரர்களின் கையில் குவிந்துள்ளது. இதனால் அவர்களின் அதிகார போக்கால் மற்றவர்களை கட்டுப்படுத்துகின்றார்கள்.
7. இதனை எளிதில் பணமாக மாற்ற முடியாது ஏனெனில் இதன் முதலீடுகளின் யாவும்

- நிலையான சொத்துக்களில் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே பங்குதாரர்களுக்கு உடனே பணம் திரும்ப செலுத்த முடிவதில்லை.
8. வளமையான காலத்தில் கம்பெனி அதிகபங்கு ஈவு வழங்குகின்றது. மந்தமான காலங்களில் குறைவான பங்கு ஈவு வழங்குகின்றது. ஊக வாணிபம் நடைபெற வழி வகுக்கின்றது.
 9. முன்னுரிமை பங்குகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடும் பொழுது ஏற்படும் செலவுகளை காட்டிலும் இதனை வெளியிடும் பொழுது அதிக செலவு ஏற்படுகின்றது.
 10. அதிகளவில் சாதாரணப் பங்குகளை வெளியிட்டால் மிகை மூலதனம் ஏற்படுகின்றது. இது மிகவும் அபாயகரமானதாகும்.
 11. ஒரு கம்பெனி சாதாரண பங்குகளை மட்டும் வெளியிட்டால் அந்த கம்பெனியில் Trading on Equity இல்லை என பொருள்படும்.
 12. சாதாரணப் பங்குதாரர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினர்களுக்கும் இடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது.

முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Preference Shares)

எந்தப் பங்குகளுக்கு பங்கு ஈவு வழங்குவதில் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறதோ, எந்தப் பங்குகளை வைத்திருக்கும் பங்குதாரர்களுக்கு கம்பெனிகளைக் கலைக்கப்படும் பொழுது அவர்களிடமிருந்து பெற்ற பங்கு தொகையைத் திரும்பி செலுத்துவதில் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறதோ அத்தகைய பங்குகள் தான் முன்னுரிமை பங்குகள் அல்லது சலுகை பங்குகள் என அழைக்கப்படுகின்றது.

முன்னுரிமை பங்குகளை வைத்திருப்பவர்களை முன்னுரிமை பங்குதாரர்கள் (Preference Shareholders) என அழைக்கப்படுகிறது. சாதாரண பங்குகளை காட்டிலும் முன்னுரிமை பங்குகள் இரண்டு முன்னுரிமைகளை பெறுகின்றன.

1. கம்பெனி பெறும் இலாபத்தில் பங்கு ஈவு பெறுவதிலும்
2. கம்பெனி கலைக்கப்படும் போது பங்கு தொகையை திரும்ப பெறுவதிலும் முதலில் முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு திரும்பி செலுத்திய பின்னரே மீதத் தொகையை சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு ஒட்டு உரிமை கிடையாது. எனவே இயக்குநர் அவையை இவர்களால் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது.

முன்னுரிமை பங்கு பற்றிய இலக்கணம் (Definition)

1956ஆம் ஆண்டு இந்திய கம்பெனி சட்டம் பிரிவு 85ன் படி எந்தப் பங்கு கம்பெனி நடைபெறும் பொழுது முதலில் பங்கு ஈவு பெறுகின்றதோ, எந்த பங்கு கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது பங்கு தொகையை திரும்ப பெறுகின்றதோ அத்தகைய பங்குகளே முன்னுரிமை பங்குகளாகும்.

முன்னுரிமை பங்குகளின் சிறப்பியல்புகள் (Characteristics)

1. முன்னுரிமை பங்குதாரர்கள் நிலையான பங்கு ஈவை சாதாரண பங்குதாரர்கள் பெறுவதற்கு முன்பே பெறுகிறார்கள்.
2. கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது பங்கு தொகையை முதலில் முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு திரும்பி செலுத்திய பிறகே சாதாரண பங்குதாரர்களும் வழங்க வேண்டும்.
3. இவர்களின் பங்கு ஈவு நிலையானது (Fixed Rate of Divident)
4. கம்பெனியில் உபரி இலாபம் அல்லது உபரி சொத்துக்கள் இருந்தால் அதில் பங்கு கொள்ள இவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது.
5. இவர்களுக்கு இயக்குநர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இல்லாததால் இவர்களின் பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தில் இருக்க வாய்ப்பு இல்லை.

முன்னுரிமைப் பங்குகளின் வகைகள் (Different Classes of Preference Shares)

1. குவிவு முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Cumulative Preference Shares)
2. குவியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non - Cumulative Preference Shares)
3. பங்கு கொள்ளும் முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Participating Preference Shares)
4. பங்கு கொள்ள முடியாத முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non - Participating Preference Shares)
5. மாற்றக்கூடிய முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Convertible Preference Shares)
6. மாற்ற முடியாத முன்னுரிமை பங்குகள் (Non - Convertible Preference Shares)
7. மீள்தகு (மீட்பு) முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Redeemable Preference Shares)
8. மீள்தகா (மீட்கவியலா) முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Irredeemable Preference Shares)

1. குவிவு முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Cumulative Preference Shares)

இத்தகைய பங்குகளை வாங்கிய பங்குதாரர்கள் அவர்களுக்கு கம்பெனி ஏதாவது ஒரு ஆண்டில் போதிய இலாபம் ஈட்டாத காரணத்தால் குறிப்பிட்ட சதவீத பங்கு ஈவை அவர்கள் பெற முடியவில்லையென்றால் அந்த நிலுவை பங்கு ஈவை (Arrears Dividend) அடுத்து வரும் பின்வரும் ஆண்டுகளில் கம்பெனி ஈட்டும் இலாபத்தில் நிலுவையை பெறலாம். எனவே பங்கு ஈவு நிலுவைத் தொகையை அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் கிடைக்கும் இலாபத்தில் அவர்கள் பெற உரிமையுண்டு.

2. குவியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non - Cumulative Preference Shares)

குவிவு முன்னுரிமைப் பங்குகளை போலன்றி இத்தகைய பங்குகளை வாங்கியவர்கள் அந்தந்த ஆண்டின் இலாபத்திலிருந்து தான் பங்கு பெறமுடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் கம்பெனி போதிய இலாபம் ஈட்டாத காரணத்தால் பங்கு ஈவை வழங்க முடியாமல் போனால் அந்த நிலுவை பங்கு ஈவை அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் இலாபத்தில் பெற முடியாது. அதாவது பங்கு ஆதாய நிலுவை தொகையை அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் கிடைக்கும் இலாபத்தில் பெற முடியாது.

3. பங்கு கொள்ளும் முன்னுரிமை பங்குகள் (Participating Preference Shares)

இவ்வகை பங்குதாரர்கள் தமக்கு உள்ள குறிப்பிட்ட சதவீத பங்கு ஈவை பெறுவது மட்டுமன்றி, மீதமுள்ள இலாபத்தில் சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு ஈவு வழங்கிய பிறகு உபரியாக உள்ள இலாபத்தில் இவர்கள் பங்கு கொள்ள உரிமையுண்டு. அதுபோல கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது பங்கு தொகையை சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுத்த பிறகு உபரியாக உள்ள சொத்துக்களில் பங்குக் கொள்ள இவர்களுக்கு உரிமையுண்டு.

4. பங்கு கொள்ள முடியாத முன்னுரிமை பங்குகள் (Non - Participating Preference Shares)

இவ்வகை பங்குதாரர்களுக்கு தமக்கு வழங்க வேண்டிய குறிப்பிட்ட சதவீத பங்கு ஈவை மட்டுமே பெறமுடியும். உபரியாக உள்ள இலாபத்தில் இவர்கள் பங்குக் கொள்ள முடியாது அது போன்ற கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு தொகையை திருப்பி செலுத்திய பிறகு உபரியாக உள்ள சொத்துக்களில் இவர்கள் பங்கு கொள்ள முடியாது.

5. மாற்றக் கூடிய முன்னுரிமை பங்குகள் (Convertible Preference Shares)

ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தவுடன் இவ்வகை பங்குகளை வைத்திருக்கும் பங்குதாரர்கள் தமது பங்குகளை சாதாரணப் பங்குகளாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

6. மாற்றமுடியாத முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non - Convertible Preference Shares)

இத்தகைய பங்குகளை வைத்திருக்கும் பங்குதாரர்களை தமது பங்குகளை சாதாரண பங்குகளாக மாற்ற உரிமை கிடையாது.

7. மீள்தகு (மீட்டபு) முன்னுரிமை பங்குகள் (Redeemable preference Shares)

இந்தியா கம்பெனி சட்டம் 1956 பிரிவு 90ன் படி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பிறகு அல்லது கம்பெனி விரும்பும் போதோ முன்னுரிமை பங்குகளை கம்பெனி திரும்ப பெறுவதே மீட்டபு முன்னுரிமை பங்குகள் என்று பெயர்.

நிபந்தனைகள்

கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிய பிறகே இத்தகைய பங்குகளை மீட்டபு செய்ய முடியும். (மீட்டபு என்றால் பங்கு முதல் திரும்ப செலுத்துதல்)

1. இத்தகைய பங்குகள் தமது பங்கின் மதிப்பை முழுமையாக செலுத்தியிருக்க வேண்டும். சங்க நடைமுறை விதிகளின் ஒப்புதல் பெற வேண்டும்.
2. கம்பெனி ஈட்டிய இலாபத்திலிருந்தோ அல்லது புதிய சாதாரண பங்குகளை வெளியிட்டு பங்கு முதல் திரட்ட வேண்டும்.
3. சொத்துக்கள் விற்பனா அல்லது கடன் பத்திரங்களை வெளியிட்டோ இத்தகைய பங்குகளை மீட்கக் கூடாது.
4. பகிர்ந்துக் கொள்ளாத இலாபத்தில் மீட்பதாகயிருந்தால் அந்த தொகையை முதல் மீட்டபு காப்புக்கு (Capital Redemption Reserve) மாற்ற வேண்டும்.
5. முனைமத்தியில் மீட்பதாகயிருந்தால் முனைமத் தொகையை பங்கு முனைம அல்லது பகிர்ந்துக் கொள்ளாத இலாபத்தை பயன்படுத்த வேண்டும்.

8. மீள்தகா (மீட்கவியலா) முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Irredeemable Preference Shares)

இத்தகைய பங்குகள் கம்பெனி தொடர்ந்து நடைபெறும் வரை மீட்க முடியாது. அதாவது கம்பெனி கலைக்கப்பட்டால் தான் இத்தகைய பங்குகளை மீட்டபு செய்ய முடியும். எனவே கம்பெனி ஆயுள்காலத்தில் இத்தகைய பங்குகளை மீட்டபு செய்ய முடியாது.

முன்னுரிமை பங்குகளின் நன்மைகள் (Merits of Preference Shares)

1. இத்தகைய பங்குகளுக்கு குறிப்பிட்ட சதவீத பங்கு ஈவு கிடைக்கின்றது.
2. இது முதலீட்டார்களுக்கு நல்ல முதலீட்டு பாதுகாப்பு வழங்குகின்றது. எளிதில் பணமாக்கும் தன்மையையும் இலாபத்தின்மையையும் வழங்குகின்றது.
3. இடர்களை ஏற்க விரும்பாத முதலீட்டாளர்களுக்கு இந்த பங்குகள் மிகவும் பொருத்தமானது.
4. இவர்களுக்கு இயக்குநர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இல்லாவிட்டாலும் தங்களின் உரிமை நேரடியாக பாதித்தால் தங்களின் சூழையை நேரடியாக எழுப்புவார்கள்.
5. மீள்தகு மாற்றக்கூடிய மற்றும் பங்குக் கொள்ளும் முன்னுரிமை பங்குகள் முதலீட்டாளர்களை மிகவும் கவருகின்றது. ஏனெனில் இவைகளை எளிதில் பணமாக்கவும் உபரியில் பங்கு கொள்ளவும் உரிமை கிடைக்கிறது.
6. சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கும், கடன் பத்திரதாரர்களுக்கும் இது போனஸ் பங்குகளாக வழங்கப்படுகின்றது.
7. சாதாரண பங்குகளை காட்டிலும் இதனை வெளியிடும் செலவு மிகவும் குறைவாக உள்ளது.
8. இது கம்பெனி நிதியில் நெகிழ்ச்சி தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது.
9. முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை பங்கு ஈவு கொடுத்த பிறகு மீதமுள்ள இலாபத்தை சாதாரண பங்குதாரர்களுக்கு பங்கு ஈவு வழங்கப்படும் பொழுது அவர்களுக்கு அதிகமாக சதவீத பங்கு ஈவு கிடைக்கிறது.
10. முன்னுரிமை பங்குகள் வெளியிடும் போது கம்பெனியின் சொத்துக்கள் அடமானம் வைக்கப்படுதில்லை.

11. கடன் பத்திரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது முன்னுரிமை பங்குகள் கம்பெனிக்கு ஒரு பாரமாக இருப்பதில்லை. ஏனென்றால் கம்பெனி இலாபம் ஈட்டினால் மட்டும் பங்கு ஈவு வழங்க வேண்டும் ஆனால் கம்பெனி நட்டம் ஏற்பட்டாலும் கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு வட்டி கண்டிப்பாக வழங்க வேண்டும்.
12. இதனை வெளியிடும் மூலம் கம்பெனிக்கு தேவையான முதலை திரட்டிக் கம்பெனியை விரிவாக்கம் செய்ய முடிகின்றது.
13. மீட்கக் கூடிய முன்னுரிமை பங்குகளை குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தவுடன் மீட்பதற்காக நேர்மை பங்குகளை வெளியிடலாம்.

முன்னுரிமை பங்குகளின் குறைபாடுகள் (Demerits)

1. கடனீட்டு பத்திரதாரர்களுக்கு வழங்கும் வட்டியை விட முன்னுரிமை பங்குதாரர்களுக்கு வழங்கும் பங்கு ஈவு அதிகமாக இருக்கின்றது. இதனால் கம்பெனியின் நிதி நிலைமையை பாதிக்கக் கூடும்.
2. குவிவு முன்னுரிமை பங்குகள் கம்பெனிக்கு எப்பொழுதும் ஒரு நிரந்தர பாரமாக உள்ளது.
3. கடனீட்டு பத்திரங்களை வெளியிடும் பொழுது ஏற்படக் கூடிய செலவைவிட இதனை வெளியீடு செய்வதில் அதிக செலவாகின்றது. (Cost of Financing is more)
4. இவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை இல்லாததால் இவர்களின் நலன் சாதாரண பங்குதாரர்களால் பாதிக்கப்படுகிறது.
5. அதிக எண்ணிக்கையில் முன்னுரிமை பங்குகள் வெளியீடு செய்வதால் கம்பெனியின் நிதி நிலைமை பாதிக்கப்படுகிறது.
6. இடர்களை ஏற்க விரும்பும் முதலீட்டாளர்களுக்கு இந்த பங்குகள் பொருத்தமாக அமையாது.
7. வருமான வரியை குறைப்பதற்கான இலாபத்தில் முன்னுரிமை பங்கு ஈவை கழிப்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை.
8. மந்தமான காலத்தில் மீட்பு முன்னுரிமை பங்குகளின் தொகையை திருப்பி செலுத்தும் பொழுது கம்பெனியின் நிதி நிலைமை மோசமடைகின்றது.

வினாக்கள்

1. புதிய வெளியீட்டு சந்தை என்றால் என்ன? அதன் பணிகளை விவரி.
2. உரிமை பங்குகளை பற்றி குறிப்பு தருக.
3. செபியின் பணிகளை விவரி?
4. போனஸ் பங்குகளை வெளியிட உள்ள சட்ட நிபந்தனைகளை கூறுக?
5. புதிய வெளியீட்டு சந்தையில் காணப்படும் பிரச்சனைகளை விவரி?
6. சாதாரண பங்குகளுக்கும், முன்னுரிமை பங்குகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை கூறுக.

பாடம் - II

கடன்பத்திரங்களை வெளியிடுதல் (ISSUE OF DEBENTURES)

கம்பெனி நிதி அமைப்பில் உரிமையாளர் மூலதனமாகிய சாதாரண பங்கு முதல், முன்னுரிமை பங்கு முதல் உள்ளன. கடன் மூலதனமாக கடன்பத்திரம் உள்ளது. கடன்பத்திரம் என்பது ஒரு நீண்ட கால கடனாகும். கடன்பத்திரம் பெற்றவர்கள் (Debenture holders) கம்பெனியின் கடனீந்தோராக (Creditors) இருப்பார். கம்பெனியின் ஆண்டு இறுதியில் இலாபம் இருந்தாலோ அல்லது நடத்தை தழுவினாலோ கண்டிப்பாக கடன்பத்திரதாரர்களுக்கு வட்டி வழங்க வேண்டும். கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு கம்பெனி சொத்து மீது பற்றுரிமை செய்ய உரிமையுண்டு. கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு இயக்குநர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைந்தவுடன் கடன்பத்திர தொகையை திரும்ப பெறலாம்.

கடன் சாதாரண பங்கு விகிதம் (Debt - Equity Ratio)

ஒரு கம்பெனியில் கடன்பத்திரங்களும் சாதாரண பங்குகளையும் வெளியிட்டால் கடன் - சாதாரண பங்கு விகிதம் கண்டுபிடிக்கலாம். கடன்பத்திரம் அதிகமாக வெளியிட்டால் வெளியிடும் செலவு குறைவு.

கடன்பத்திர அமைப்பு (Debt Structure)

கடன்பத்திரம் வெளியிடுவதால் கம்பெனியின் நிதி அமைப்பு நல்ல நிலையில் காணப்படும். சாதாரண பங்குகளை விட கடன்பத்திரம் வெளியிடுவதால் கம்பெனிக்கு வெளியிடும் செலவு மிகவும் குறைவு.

கடன்பத்திரம் குறுகிய காலத்திற்கும் நீண்டகாலத்திற்கும் வெளியிடலாம். குறுகிய கால கடன் பெறுவதன் மூலம் கம்பெனியின் நீர்மத் தன்மை அதிகரிக்கும். நீண்ட கால கடன் பெறுவதால் சாதாரண பங்குகளை நம்பியிருக்க வேண்டியதில்லை.

கடன் என்பது அரசு பத்திரம் (Bonds) கடன்பத்திரம், கடன் முன்பணம் ஆகியவையாகும். இவையெல்லாம் நிலையான வட்டிக் கொண்ட பிணையங்களாகும்.

கடன்பத்திரங்கள் (Debentures)

பொது மக்களிடமிருந்து கம்பெனியானது கடனாக பெறும் தொகைக்கு அத்தாட்சியாக ஒரு பத்திரம் வெளியிடுகின்றது. அதுவே கடன்பத்திரம் என்று பெயர். கடன்பத்திரம் வெளியிடுவதன் மூலம் கம்பெனியின் நிதி முதல் அதிகரிக்கின்றது.

கடன்பத்திரம் வெளியிடும் முறை :

கம்பெனியின் முக்கிய ஆவணங்களாகிய அமைப்பு முறை சாசனம், சங்க நடைமுறை விதி ஒப்புதல் அளித்த பிறகே கடன்பத்திரம் வெளியிட முடியும். தகவலறிக்கை வெளியிட்டு பொதுமக்களிடமிருந்து நிதிதிரட்ட கடன்பத்திரங்களை வழங்கலாம்.

கடன் பத்திரம் (Debentures)

கடன் பத்திரம் ஒரு நீண்ட கால வாக்குறுதி சீட்டாகும். நீண்டகால கடன்களை பெற இதனை கம்பெனி வெளியிடுகின்றது. கடன்பத்திரம் வாங்குபவர்களை கடன்பத்திரதாரர்கள் (Debentureholders) என்று பெயர். இது ஒரு நீண்ட கால கடனாகும். இது ஒரு நிலையான வருமானத்தையும், முதலீட்டுக்கான, பாதுகாப்பையும், கடன்பத்திரதாரர்களுக்கு வழங்குகின்றது. கடன் பத்திரதாரர்கள் கம்பெனியின் கடனீந்தோராக இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு நிலையான சதவீத வட்டியை கம்பெனி ஆண்டுதோறும் வழங்குகின்றது. கம்பெனி நட்டத்தை அடைந்தாலும் வட்டி

கண்டிப்பாக வழங்க வேண்டும். இவர்கள் கம்பெனி சொத்துக்களின் மீது பற்றுரிமைக் கொள்ள உரிமை உண்டு இவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை இல்லாததால் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது. கம்பெனியானது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் கடன் பத்திரத்தையும் மீட்பு கடன் தொகையையும் கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு திருப்பி செலுத்த வேண்டும்.

கடன் பத்திரத்தின் - பொருள் விளக்கம் (Meaning)

கடன் பத்திரம் என்பது ஒரு கம்பெனி தான் பெற்ற கடனுக்கு அத்தாட்சியாக தன்னுடைய கம்பெனி முத்திரையிட்டு அளிக்கும் ஒரு பத்திரமே கடன் பத்திரமாகும். (Acknowledgement of a Debt)

கடன்பத்திரத்தின் இலக்கணம் (Definition)

1. இந்திய கம்பெனி சட்டம் 1956, பிரிவு 2(12)ன் படி கடன் பத்திரத்தில் கடன் பத்திரஸ்டாக், பாண்ட் மற்றும் கம்பெனியின் சொத்துக்களில், பற்றுரிமை கொண்டோ அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம்.
2. கடன் பத்திரம் என்பது எழுத்தால் எழுதப்பட்ட ஒரு ஆவணமாகும். கம்பெனி தாம் பெற்ற கடனுக்கு அத்தாட்சியாக தமது கம்பெனியின் முத்திரையிட்டு அளிக்கின்றது. எதிர் காலத்தில் குறிப்பிட்ட தொகையும் குறிப்பிட்ட வட்டியையும் திரும்ப செலுத்துவதாக உறுதிமொழி அளிப்பதாகும்.

கடன் பத்திரங்களின் சிறப்பியல்புகள்

1. குறிப்பிட்ட நிலையான சதவீத வட்டியை கடன் பங்குதாரர்களுக்கு கடன் பத்திரம் வழங்குகின்றது.
2. இவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை கிடையாது. அதனால் தேவையில்லாமல் கம்பெனியின் நிர்வாகத்தில் தலையிட முடியாது.
3. கம்பெனியின் எல்லா சொத்துக்களின் மீது பற்றுரிமை கொள்ள முடியும். எனவே இவர்கள் பிணைய கடனீந்தோர்கள் (Secured Creditors) என அழைக்கப்படுகிறது.
4. இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வெளியீடு செய்யப்படுகின்றது.

கடன் பத்திரங்களின் வகைகள் (Types of Debentures)

1. பதிவுபெற்ற கடன் பத்திரம் (Registered Debenture)

இந்த கடன் பத்திரத்தை கம்பெனி வெளியிடும்பொழுது தனது பதிவேட்டில் வாங்குபவரின் பெயர், விலாசம் போன்ற விபரங்களை பதிவு செய்யப்படுகின்றது. பதிவு செய்த கடன் பத்திரதாரர் தனது பத்திரங்களை பிறருக்கு உரிமை மாற்றம் செய்து கொடுக்கும் பொழுது அது சம்பந்தமான விபரங்களை கம்பெனிக்கு தெரியப்படுத்தி பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

2. கொணர்பவர் பத்திரம் (Bearer Debenture)

கடன் பத்திரதாரரின் பெயர், விலாசம் போன்றவைகளை கடன் பத்திர பதிவேட்டில் எழுதவில்லையென்றால் அது கொணர்பவர் பத்திரம் என்று பெயர். இந்த பத்திரங்களை பிறருக்கு உரிமை மாற்ற செய்ய விரும்பினால் பதிவு செய்யாமலேயே ஒருவருக்கொருவர் எளிதில் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

3. பிணையம் பெற்ற கடன் பத்திரங்கள் (Secured Debentures)

கம்பெனியின் சொத்துக்கள் பிணையமாக காண்பித்து வெளியிடும் பத்திரங்கள் பிணையம் உள்ள கடன் பத்திரமாகும். இந்த பத்திரதாரர்களுக்கு கம்பெனியின் சொத்துக்களின் மீது பற்றுரிமை கொள்ள உரிமையுண்டு.

4. பிணையமில்லாத கடன் பத்திரங்கள் (Unsecured Debentures)

கம்பெனியின் சொத்துக்களை பிணையமாக காண்பிக்காமல் உறுதிமொழியுடன் வெளியிடப்படும் பத்திரங்களே பிணையமில்லாத கடன் பத்திரங்கள் எனப்படும். இந்த பத்திரதாரர்களுக்கு கம்பெனி சொத்துக்களின் மீது பற்றுரிமை செய்து கொள்ள முடியாது.

5. மீட்புக் கடன் பத்திரங்கள் (Redeemable Debentures)

இந்த கடன் பத்திரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வெளியீடு செய்யப்படும். குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைந்தவுடன் அந்த கடன் பத்திரத்தை கம்பெனி திரும்ப பெற்ற கடனீந்தோருக்கு பணத்தை திருப்பி செலுத்த வேண்டும்.

6. மீட்க முடியாத கடன் பத்திரங்கள் (Irredeemable Debenture)

இந்தக் கடன் பத்திரங்களை வெளியிடும் பொழுது மீட்பு பற்றி எந்த விதமான வரையறை குறிப்பிடாததால் கம்பெனி ஆயுட்காலம் வரை இப்பத்திரங்களை மீட்பு செய்ய முடியாது. நிதி வசதி ஏற்படும் பொழுது கம்பெனி இப்பத்திரங்களை மீட்பு செய்யலாம்.

7. மாற்றக்கூடிய கடன் பத்திரங்கள் (Convertible Debenture)

இவ்வகை பத்திரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைந்தவுடன் சாதாரண பங்குகளாகவோ அல்லது முன்னுரிமை பங்குகளாகவோ மாற்றிக் கொள்ளலாம். இவைகளை பங்குகளாக மாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய வசதி கடன் பத்திரதாரர்களின் விருப்பத்திற்கு விடப்படும்.

8. மாற்ற முடியாத கடன் பத்திரங்கள் (Non - Convertible Debentures)

இவ்வகை கடன் பத்திரங்களை குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தாலும் சாதாரண பங்கு அல்லது முன்னுரிமை பங்குகளாகவோ மாற்ற முடியாது.

9. முதல் நிலை கடன் பத்திரங்கள் (First Debentures)

கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது மற்ற கடன் பத்திரங்களை மீட்பதற்கு முன் இப்பத்திரங்கள் மீதான கடன் தொகையை திருப்பி அளிக்க வேண்டும்.

10. இரண்டாம் நிலைக் கடன் பத்திரங்கள் (Second Debentures)

முதல்நிலை கடன் பத்திரங்களை மீட்கப் பெற்ற பின்பு இந்தக் கடன் பத்திரங்கள் மீதான கடன் தொகையை திருப்பி அளிக்க வேண்டும்.

11. சாதாரணக் கடன் பத்திரங்கள் (Ordinary of Equitable Debenture)

கம்பெனிச் சொத்துக்களை பிணையமாக காண்பித்துக் கடன் பெறும் பொழுது சொத்துக்களின் உரிமை பத்திரங்களையும் (Deposit tile deeds) எழுத்து மூலமான ஒரு உறுதிமொழி பத்திரத்தையும் பிணையமாக காண்பித்து வெளியிடப்படும் கடன் பத்திரங்களுக்கு சாதாரணக் கடன் பத்திரம் என்று பெயர்.

12. சட்டமுறைக் கடன் பத்திரங்கள் (Legal Debentures)

கம்பெனியின் சொத்துக்களை பிணையமாக காண்பித்து கடன் பெறும் பொழுது சொத்துக்களின் முழு உரிமையையும் கடனீந்தோர் பெயருக்கு சட்டப்படி மாற்றம் செய்து கொடுத்து கடன் பத்திரங்களை வெளியிட்டால் அதனை சட்டமுறை கடன் பத்திரம் எனப்படும்.

கடன் பத்திரங்களின் நன்மைகள் (Merits of Debentures)

1. கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு ஓட்டுரிமை இல்லாததால் கட்டுப்பாட்டில் பிளவு ஏற்படுவதில்லை. இதனால் நிதிக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுகின்றது.

2. கம்பெனி விருப்பப்படும் பொழுது கடன் பத்திரங்களை திரும்பப் பெற்று கடன் தொகையை திருப்பி செலுத்தலாம்.
3. சாதாரண பங்கு மற்றும் முன்னுரிமை பங்குகளுக்கு வழங்கப்படும் பங்கு ஈவு சதவதத்தை விட கடன் பத்திரங்களுக்கு வழங்கப்படும் வட்டியின் சதவீதம் மிகவும் குறைவாகியிருக்கும்.
4. முன்னுரிமை மற்றும் சாதாரண பங்குகளை வெளியிடும் பொழுது ஏற்படும் செலவுகளை காட்டிலும் இதனை வெளியீடு செய்யும் செலவு மிகக் குறைவு.
5. வட்டியானது இலாபத்திற்கு எதிராக வழங்கப்படுகின்றது. கம்பெனி இலாபம் ஈட்டினாலோ அல்லது நட்டத்தை சந்தித்தாலோ வட்டியானது குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை வழங்க வேண்டும். இதனால் கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு ஒரு உத்திரவாதமான வருவாய் ஆண்டுதோறும் கிடைக்கின்றது.
6. வட்டியை இலாபத்தில் கழித்து கொள்வதால் செலுத்த வேண்டிய வருமானவரி குறைகின்றது.
7. பங்கு சந்தையில் இதனை எளிதில் விற்று விடலாம்.
8. மிகை மூலதானமாகும் பொழுது மீட்டி கடன் பத்திரங்களை மீட்டி செய்யலாம். இதனால் மிகை மூலதனம் குறைய வாய்ப்பு உள்ளது.
9. கடன் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வதால் முதலீட்டாளருக்கு எந்த விதமான இடர்பாடு ஏற்படுவதில்லை அவர்களுக்கு நிலையான வருமானத்தையும், முதலீடு தொகைக்கு தகுந்த பாதுகாப்பும் கிடைக்கின்றது.
10. கம்பெனியில் உபரி இலாபமிருந்தால் அதில் பங்கு கொள்ள இவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது.

கடன் பத்திரங்களின் குறைபாடுகள் (Demerits)

1. நிலையான வட்டியை ஆண்டுதோறும் செலுத்த வேண்டியதிருப்பதால் நிதியை பொருத்த வரை கம்பெனிக்கு நிரந்தர பாரமாகியிருக்கின்றது.
2. இலாபம் அல்லது நட்டம் ஏற்பட்டாலும் கடன் பத்திரங்களின் மீதான வட்டியை கண்டிப்பாக செலுத்த வேண்டும்.
3. கம்பெனியின் கடன் வாங்கும் திறன் குறைகின்றது.
4. சொத்துக்களை அடமானம் வைத்து, கடன் பத்திரங்களை வெளியிடுவதால் அதற்கு தேவையான முத்திரை கட்டணம், பதிவு கட்டணம் போன்ற செலவுகள் ஏற்படுகின்றன.
5. தவணை காலம் முதிர்வடையும் பொழுது கடன் பத்திரத்தின் மீதான கடன் தொகையை கம்பெனி திருப்பி அளிக்க வேண்டும் இதனால் கம்பெனியின் நிதி நிலைமை பாதிக்கின்றது.
6. கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு ஓட்டுரிமை கிடையாது.
7. எல்லா கம்பெனிகளுக்கும் இது பொருந்துவதில்லை.
8. பிணையக் கடன் பத்திரங்களுக்கு அடமானம் வைக்க கம்பெனிக்கு அதிகமான நிலையான சொத்துக்கள் தேவைப்படுகிறது.

பங்குகளுக்கும் கடன் பத்திரங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

பங்குகள் (Shares)

1. கம்பெனி தொடங்கும் பொழுது பங்குகள் வெளியிடப்படுகின்றன
2. பங்குதாரர்கள் கம்பெனியின் உரிமையாளர்களாக இருப்பார்கள்

கடன் பத்திரம் (Debenture)

- கம்பெனி விரிவாக்கம் செய்யும் பொழுது கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. கடன்பத்திரத்தாரர்கள் கம்பெனியின் கடனீந்தோராக உள்ளனர்.

3.	கம்பெனி இலாபம் ஈட்டினால் பங்கு ஈவு கிடைக்கும்	கம்பெனி இலாபம் ஈட்டினாலும் அல்லது நட்டம் ஏற்பட்டாலும் குறிப்பிடப்பட்ட வட்டி சதவீதத்தை வழங்க வேண்டும்
4.	கம்பெனி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது (ஆயுட்காலம்) பங்கு தொகையை திருப்பி அளிக்க வேண்டாம்.	குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைந்தவுடன் கடன் பத்திரம் மீதான கடன் தொகையை திருப்பி அளிக்க வேண்டும்.
5.	இவர்களுக்கு ஓட்டு அளிக்கும் உரிமை உண்டு.	இவர்களுக்கு ஓட்டு அளிக்கும் உரிமை கிடையாது.
6.	கம்பெனியின் உபரி இலாபத்திலும் சொத்துக்களிலும் பங்கு கொள்ள உரிமையுண்டு.	கம்பெனியின் உபரி இலாபத்தில் பங்குக் கொள்ள உரிமை கிடையாது.
7.	பங்கு ஈவை இலாபத்தில் கழிக்க அனுமதிப்பதில்லை	வட்டியை இலாபத்தில் கழிக்க அனுமதிப்பதால் வருமான வரி செலுத்த வேண்டியது குறைகின்றது.
8.	கம்பெனி கலைக்கப்படும் பொழுது கம்பெனி சொத்துக்களை விற்று முதலில் கடன் பத்திரங்கள் மீதான கடன் தொகையை செலுத்த வேண்டும். மீதமுள்ள தொகை பங்குதாரர்களுக்கு கிடைக்கும்.	கம்பெனி கலைப்பட்டவுடன் முதலில் கடன் பத்திரம் மீதான கடன் தொகை திருப்பி அளிக்கப்படுகிறது.
9.	சொத்துக்கள் மீது பற்றுரிமை கிடையாது.	கடன் பத்திரம் வெளியிடும் பொழுது சொத்துக்களை அடமானம் செய்வதால் இவர்களுக்கு பற்றுரிமை கிடைக்கிறது.

செபி மற்றும் கடன் பத்திரதாரர்களின் நலன்

கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு நிலையான வட்டி வருடந்தோறும் கம்பெனி வழங்க வேண்டும். அதில் ஏதேனும் முறைகேடுகள் நடந்தால் செபி அந்த கம்பெனி மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

செபியின் ஒழுங்குமுறைகள்

1. கம்பெனி கடன்பத்திரம் வெளியிட்டு நிதிதிருட்டினால் அதற்கு போதுமான கடன்பத்திர மீட்பு காப்பு ஒன்றை கண்டிப்பாக உருவாக்க வேண்டும்.
2. ஒரு பகுதி மாற்றக் கூடிய கடன்பத்திரம் தவிர ஏனைய கடன்பத்திர வகைக்கு மீட்பு உருவாக்க வேண்டும்.
3. பொதுக்காப்பு மூலம் கடன்பத்திர மீட்பு உருவாக்கலாம்.
4. வெளியிடப்பட்ட கடன் பத்திரத்தில் 50% கடன்பத்திர மீட்பு காப்பு உருவாக்க வேண்டும்.
5. புது கம்பெனியென்றால் பங்காதாயம் வழங்கும் முன்பு கடன்பத்திர டிரஸ்ட் குழுவிடம் ஒப்புதல் பெற வேண்டும்.
6. 20% மேல் பங்காதாயம் ஏற்கனவே உள்ள கம்பெனி வழங்குவதாகயிருந்தால் கடன் பத்திர நிறுவனத்திடம் அனுமதி பெற வேண்டும்.
7. கம்பெனி கடன்பத்திரத்தை மீட்பு செய்ய அதிக தவணை எடுப்பதாகயிருந்தால் 5வது வருட தவணையிலிருந்து மீட்பு செய்ய வேண்டும்.

கடன்பத்திரதாரர்களின் நலனுக்கு பாதுகாப்பு (Protection of Debentureholder's Interest)

கடன் பத்திரதாரர்களின் நலனை கவனிக்கும் பொறுப்பு டிரஸ்ட் வசம் உள்ளது.

நடைமுறை முதலுக்காக கடன் பத்திரம் வெளியிடுவதாகயிருந்தால் மொத்த கடன்பத்திரத்தில் 20% மேல் செல்லக்கூடாது.

பிணையமுள்ள கடன்பத்திரம் வெளியிடும் பொழுது கம்பெனி சொத்தை 12 மாதங்களுக்கு வழங்க வேண்டும் இல்லையெனில் 2% வட்டியுடன் கடன் பத்திரதாரர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் டிரஸ்டில் உள்ளவர்கள் பிணைய சொத்துக்களை மேற்பார்வையிட உரிமை உள்ளது.

மாற்றக் கூடிய கடன் பத்திரங்களுக்கு செபியின் வழிக்காட்டல் (SEBI's Guideines for Convertible Debentures)

1. எந்த வருடம் கடன்பத்திரம் சாதாரண பங்குகளாக மாறுகின்றது, மாறும்பொழுது செலுத்த வேண்டிய முனைமத் தொகை வட்டி வீதம் ஆகியவற்றை தகவலறிக்கையில் சொல்ல வேண்டும்.
2. 36 மாதங்கள் மேல் சென்றால் மாற்ற முடியாது. விருப்பம் தெரிவித்தால்தான் மட்டுமே மாற்ற முடியும்.
3. ஒதுக்கீடு செய்த 18மாதங்களுக்குள் கடன்பத்திரதாரர் முழுமையாக அல்லது ஒரு பகுதி கடன் பத்திரம் மாற்றக்கூடிய விருப்பத்தை தெரிவிக்க வேண்டும்.
4. முழுமையாக கடன்பத்திரம் 18 மாதங்களுக்கு பிறகு மாற்ற வேண்டுமானால் அதனை பற்றிய முழு மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்.
5. அவ்வப்பொழுது செபியின் வழிகாட்டுதல், அறிவுறுத்தல் வழங்குகின்றது.
6. செபியின் வழிகாட்டுதல், மற்றும் செபி சட்டத்திற்கு எதிராக செயல்படும் எந்த கம்பெனியும் தண்டனைக்கு உள்ளாக வேண்டும்.

வினாக்கள்

1. கடன்பத்திரம் என்றால் என்ன? கடன்பத்திரத்தின் வகைகளை விவரி?
2. கடன்பத்திரத்தில் உள்ள நன்மைகள், குறைபாடுகள் கூறுக?
3. சாதாரண பங்குக்கும், கடன்பத்திரத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை கூறுக?
4. கடன் பத்திர வெளியீட்டில் செபியின் பங்கினை விவரி?
5. மூலதன சந்தையில் கடன்பத்திரத்தின் முக்கிய பணிகளை விவரி?
6. நீண்ட கால நிதி தேவைக்கு பொருத்தமான பிணையம் கடன்பத்திரமே. இந்த கூற்று சரியென்றால் ஆய்வுசெய்க.
7. கடன்பத்திரத்தை மீட்புக்கான வழிமுறைகளை விளக்குக.

பாடம் - 12

கடன்கொள்கைகள் (Lending Policies)

இந்தியாவில் கடன்கொள்கைகளை அறிவிக்கும் நிதிநிறுவனங்களாகிய UTI, ICICI, IDBI, IFC, SFC மற்றும் IRBI)

இந்திய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நிதி ஆதாரங்கள் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது. அரசு மற்றும் தொழிற்கூடங்களின் வளர்ச்சிக்கு நிதி அளிக்க கூடிய நிறுவனங்களே நிதி நிறுவனங்கள்

(Finance Institution) என்று பெயர். இந்தியாவில் உள்ள மூலதனச் சந்தையில் நிதிநிறுவனங்கள் இரண்டு விதமாக செயல்படுகின்றன.

நிதி நிறுவனத்தின் வகைகள் (Types)

1. வளர்ச்சிக்கான நிறுவனங்கள் (Developmental Institution)
2. முதலீட்டுக்கான நிறுவனங்கள் (Investmental Institution)

1. வளர்ச்சிக்கான நிறுவனங்கள்

இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான நிதி உதவி அளிக்கும் நிறுவனங்களே வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் என்று பெயர்.

ஏ.கா. : இந்திய தொழிற் வளர்ச்சி வங்கி (Industrial Development Bank of India) IDBI

1. இந்திய தொழில் நிதிக் கழகம்
(Industrial Finance Corporation of India) IFC
3. இந்திய தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டு கழகம் (Industrial Credit Investment Corporation of India) ICICI.
4. இந்திய தொழில் மறு கட்டமைப்பு வங்கி (Industrial Reconstruction Bank of India) (IRBI)

மேலேகண்ட நான்கு நிறுவனங்களும் ஆலோசனை, தொழில் நுட்ப வசதி, சாதனங்கள், கூடுதல், உதவி போன்ற நிதி சம்மந்தப்பட்ட உதவிகளை தொழிற்கூடங்களுக்கு அளித்து வருகின்றன.

2. முதலீட்டு நிறுவனங்கள்

என்பது தொழிற்கூடங்கள் மற்றும் கம்பெனிகள் வெளியிடும் பிணையங்களில் (கடன் பத்திரங்கள், பங்குகள்) முதலீடு செய்கின்றன.

எ.கா: யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா (Unit Trust of India)

இந்திய ஆயுள் காப்பீட்டு கழகம் (Life Insurance Corporation of India) LIC

பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகம் ((General Insurance Corporation of India) GIC)

இந்த மூன்று நிறுவனங்களும் இந்தியா முழுவதிலும் செயல்படுகின்றன.

நிதிநிறுவனங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, நோக்கம், அதன் செயல்பாடு குறித்து பின்வருமாறு காணலாம்.

1. யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா (Unit Trust of India) (UTI)

1964ஆம் வருடம் யூனிட் டிரஸ்ட் ஆப் இந்தியா யூனிட் டிரஸ்ட் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஜூலை 1, 1964 முதல் இதன் யூனிட் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

மூலதன அமைப்பு (Capital Structure)

இதன் ஆரம்ப கட்ட செலுத்திய முதல் ரூ.5 கோடியாகும். அதில் ரிசர்வ் வங்கி 2.5 கோடியும் LIC ரூ.75 லட்சமும், பாரத வங்கி ரூ.75 லட்சமும் மற்றும் பட்டியலில் உள்ள வங்கியும், பிற நிதி நிறுவனங்களின் செலுத்திய முதல் ரூ.1 கோடியாகும். இது பொதுத்துறை நிறுவனமாக செயல்படுகிறது. பரஸ்பர நிதி, பரஸ்பர டிரஸ்டு என்ற அடிப்படையில் இதன் வணிகம் நடைபெறுகிறது.

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. ஏழை எளிய மக்கள், மற்றும் நடுத்தர மக்களிடமிருந்து நிதியை திரட்டுவதால் மக்களிடம்

சேமிக்கும் பழக்கம் ஏற்படுகிறது. ஒரு யூனிட் ரூ.10க்கு விற்கப்படுவதால் ஏழை மக்களால் பங்குகளை வாங்க முடிகிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் நிதியை பாதுகாப்பான இடங்களில் முதலீடு செய்வதால் உறுதியான வட்டி முதலீட்டாளர்களுக்கு ஷழங்க உறுதி செய்கிறது.

2. மூலதனச் சந்தையை வலுப்படுத்துகின்றது.
3. நிதிகளை சிறப்பாக திறம்பட நிர்வாகம் செய்கின்றது.
4. முதலீட்டாளர்களுக்கு தேவைப்படும் பொழுது நிதியை திருப்பி அளிக்கின்றது. இதன்மூலம் அதன் நீர்மத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

யூனிட் டிரஸ்டின் செயல்பாடுகள் (Role of UTI)

1. ஒரு யூனிட் ரூ.10க்கு விற்கப்படுவதால் அதிகமான திட ஏழை மக்களிடமிருந்து பெறப்படுகின்றன.
2. கம்பெனி பங்குகளையும், கடன்பத்திரங்களையும் ஒப்புறுதி செய்கின்றது.
3. பணச்சந்தையை வலுப்படுத்த வங்கி மற்றும் கம்பெனிகளிடம் வைப்புகளை செய்கின்றது.
4. குறுகிய கால கடன்களை வழங்குகின்றது.
5. தேவைப்பட்டால் ரிசர்வ் வங்கியிடம் கடன் பெறுகின்றது.
6. பல்வேறு யூனிட் திட்டங்கள் மற்றும் காப்பீடு இணைந்த திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி யூனிட்டுகளை வெளியிடுகின்றது.

முதலீடு செய்யும் விதம் (Investment Pattern)

யூனிட் டிரஸ்ட் தான் வசூலித்து நிதிகளை பல்வேறு மூலங்களில் பின்வருமாறு முதலீடு செய்கின்றது.

	சதவீதம் %
சாதாரணப் பங்குகளில்	27.2
கடன்பத்திரம், முன்னுரிமைப் பங்குகளில்	8.9
ஒப்புறுதி	18.2
கடன்	8.2
அரசு பிணையங்களில்	13.7
கம்பெனி டெபாசிட்	1.6
வங்கியில் டெபாசிட்	22.2

	100

ஆனால் மேலே கண்ட முதலீட்டு வீதம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு மாறுபட்டு நிதி திரட்டும் திட்டங்கள்.

1. யூனிட் திட்டம் 1964 (Unit Scheme 1964)

ஒரு யூனிட் ரூ.10 என இதில் விற்கப்படுகிறது. இது மாற்றத்தக்கது. வட்டிக்கு வருமான வரி விலக்கு உள்ளது. ரூ.5,00,000 வரை செல்வ வரி விலக்கு உள்ளது. மறுமுதலீட்டு வசதி உள்ளது. முதலீட்டுக்கு உச்ச வரம்பு இல்லை.

2. யூனிட் இணைந்த காப்பீடு திட்டம் (Unit Linked Insurance Plan) ULIP 1964

இந்த திட்டமானது LIC யுடன் இணைந்து வெளியிடுகிறது. இதில் 10 வருடம், 15 வருடம்

திட்டங்கள் உள்ளது. இதில் ஆயுள் காப்பீடு மற்றும் விபத்து காப்பீடும் உள்ளன. அதிக பட்ச முதலீட்டு வரம்பு ரூ.60,000. அதிக பட்ச வயது வரம்பு 55 வருடம் இதில் கிடைக்கும் பங்காதாயம் மறு முதலீடு செய்யப்படுகிறது.

3. மூலதன ஆதாய யூனிட் திட்டம் (Capital Gains Unit Scheme)

மூலதன சொத்தை விற்ற 6 மாத காலத்திற்குள் இந்த திட்டத்தில் முதலீடு செய்வேண்டும். மூலதன ஆதாயத்தின் பிரிவு 54Aயின் படி வருமான வரிவிலக்கு கிடைக்கின்றது. பங்காதாயம் ரூ.10,000 செல்வ வரி ரூ.5 லட்சம் வரை வரி விலக்கு கிடைக்கின்றது.

4. மாஸ்டர்சேர், குரோத்பண்ட் (Master share, Growth fund)

இந்தியா பண்ட், இந்தியா குரோத்பண்ட் என்ற இரண்டு வெளிநாட்டு திட்டங்கள் வெளியிட்டு வெளிநாட்டில் நிதி திரட்டி இந்தியாவில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன.

முதலீட்டு பாலிசி (Investment Policy)

யூனிட் டிரஸ்ட் முதலீட்டில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் உள்ளன. மூலதன பாதுகாப்பு அல்லது முதலீட்டிற்கான பாதுகாப்பு.

2. இந்திய தொழில் வளர்ச்சிக்கான வங்கி (Industrial Development Bank of India (IDBI))

1964 ஜூலை மாதம் IDBI ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு ரிசர்வ் வங்கியின் துணை வங்கியாகும். பின்னர் 1975 பொது நிதி நிறுவன சட்டம் 1975ன்படி இதன் உரிமை முழுவதும் மத்திய அரசுக்கு சொந்தமாக மாறியுள்ளது.

மூலதன அமைப்பு (Capital Structure)

இதன் ஆரம்ப செலுத்திய முதல் ரூ.50 கோடியாகும். பின்னர் ரூ.100 கோடி வரை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1980ல் இதன் செலுத்தி முதல் ரூ.1,000. 1999ல் இதன் செலுத்திய முதல் ரூ.637 கோடியாகும்.

நிதி மூலங்கள் (Sources of fund)

IDBI தனக்கு வேண்டிய நிதியை மத்திய அரசு பிணையங்களை வெளியிடுவது, ரிசர்வ் வங்கியிடம் பெறும் நிதி ஆகியவை இதன் நிதி ஆதாரமாகும்.

பணிகள் (Functions)

கம்பெனிக்கு தேவையான நிதி அளித்து வியாபாரம், வளர்ச்சி, மேம்பாடு, மறுநிதி போன்றவற்றிற்கு நிதிவசதி அளிக்கின்றது. இதன் பணிகள் பின்வருமாறு.

அ. மறுநிதிவசதி (Refinancing)

IFC, மற்றும் SFC மற்றும் இதர நிதி நிறுவனங்கள் வழங்கிய நிதியை இது 3% முதல் 25% வரை மறு நிதி வசதி அளிக்கின்றது. வங்கிகள் வழங்கிய நிதியை வைத்து இது 3 முதல் 10 வருடம் வர மறுநிதி வசதி அளிக்கின்றது.

2. குறுகிய கால கடன் (Short term accommodation)

வட்டம் அல்லது மறுவட்டம் அல்லது குறுகிய கால கடன்களை வழங்குகின்றது.

3. நேரடி நிதிதிரட்டல் (Direct Subscriptions)

1. IFC, SFC வெளியிடும் பங்குகள், பத்திரங்களை வழங்குவது.
2. தொழிற்கூடங்களுக்கு கடன் வழங்குதல்.

3. தொழில் நிறுவனங்கள் வெளியிடும் பங்குகள், கடன்பத்திரங்களை ஒப்புறுதி செய்வது.
4. தொழில் கூடங்கள் பெறும் கடன்களுக்கு உத்திரவாதம் அளித்தல்.

IDBI திட்டங்களினால் கிடைக்கப் பெறும் நன்மைகள்

1. பருத்தி மற்றும் ஜின்னிங் பேக்டரி நிறுவனங்களின் பருத்தி ஆலை தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்பட டெக்ஸ்டைல் நவீனப்படுத்தும் நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
2. தொழில் நுட்பம் தொழில் கூடங்களில் அறிமுகம் படுத்த தேவையான உதவிகளை வழங்குவது.
3. எரிசக்தி பாதுகாப்பு திட்டம்.
4. புதிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி அளித்தல்.

3. இந்திய தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டு கழகம் (Industrial Credit and Investment Corporation of India) (ICICI)

1955ல் ICICI ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் முக்கிய நோக்கமானது தனியார் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு தேவையான நிதி அளிப்பதாகும். உலக வங்கியின் உதவியுடன் தனியார் கம்பெனிகளுக்கு நிதி வசதி அளிக்கின்றது.

ஆரம்பத்தில் இது தனியார் நிறுவனமாக இருந்தது. பின்னர் LIC தேசியமயமாக்கப்பட்டதும் இதன் பங்கு முதலில் பெரும்பான்மையான பங்குகளை LIC வாங்கியுள்ளது. இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாட்டினரும் இதன் பங்குகளை வாங்கியுள்ளனர்.

மூலதன அமைப்பு

இதன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு முதல் ரூ.25 கோடியாகும். இதன் பங்கு முதல் கீழ்க்கண்டவர்கள் வாங்கியுள்ளனர்.

1. இந்திய வங்கிகள், LIC, GIC பொதுமக்கள்.
2. இங்கிலாந்து காப்பீடு கம்பெனி அமெரிக்க முதலீட்டாளர்கள்.

மேலும் ICICI தனக்கு தேவையான நிதி மூலங்களை அரசாங்கம், உலக வங்கி, இங்கிலாந்து அரசு மற்றும் கடன்பத்திரங்களை வெளியிட்டு நிதி திரட்டுகின்றது.

நோக்கங்கள்

1. தனியார் கம்பெனி ஆரம்பிக்கும் தொழிற்சாலைக்கு அதிக ஊக்கமளிப்பது.
2. வெளிநாட்டு மூலதனத்தை வரவேற்பது.
3. இந்தியாவில் உள்ள தொழிற் கூடங்களை வளர்ச்சியடையச் செய்வது மூலதனச் சந்தையை மேம்படுத்துவது.

பணிகள்

1. தனியார் தொழிற் நிறுவனங்களுக்கு கடன் வழங்குவது.
2. பொதுமக்களுக்கு வெளியிடப்படும் சாதாரணபங்குகள், முன்னுரிமை பங்குகளை ஒப்புறுதி செய்வது.
3. வெளிநாட்டு இயந்திர தளவாடங்களை இறக்குமதி செய்வது.
4. இந்திய தொழிற்சாலைக்கு தேவையான தொழிற் நுட்ப வசதிகள், நிர்வாக உதவிகளை அளிப்பது.

கடன்கொள்கைகள்

1969க்கு பிறகு தனியார் நிறுவனங்கள், கூட்டாண்மை, தனிநபர் வாணிகத்திற்கு நிதி உதவி அளித்து வருகின்றது. தொழில் திட்டம் தயாரிக்க உதவுவது. திட்டம் தயாரிப்பதற்கு தேவையான முன்மொழிவு படிவங்களை நிரப்ப பின்வரும் காரணிகளை எடுத்துக் கொள்கின்றது.

1. கம்பெனியின் பலம் மற்றும் பலவீனம்.
2. திட்டத்தின் வலிமை.
3. திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவு.
4. திட்டத்திற்குரிய நிதி அமைப்பு.
5. சந்தை நிலைமை.
6. திட்டத்தில் கிடைக்கும் இலாபத்தன்மை.
7. நிர்வாகத் திறமை.
8. அரசின் அனுமதி.

மேலே குறிப்பிட்டவைகளை திட்டத்தில் எழுதி அதனை ICICI யின் ஒப்புதல் பெற வேண்டும்.

நாட்டின் பின்தங்கிய பகுதிகளில் காணப்படும் தொழிற்கூடங்களை மேம்படுத்துவது குறைந்த வட்டி வீதம், கடன்வசதி, கச்சாப் பொருள், இயந்திரங்களை வழங்குதல் ICICI யின் பணியாகும்.

1977ல் வீட்டு வளர்ச்சி நிதிக்கழகம் (Housing Development Finance Corporation) (HFDC) (ICICI) ஏற்படுத்தியுள்ளது.

1987ல் ICICI யானது Venture Capital திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

4. தொழில் நிதிக்கழகம் (Industrial Finance Corporation) (IFC)

தொழில் நிதிக்கழகம் சட்டத்தின் கீழ் 1948ம் வருடம் இந்திய தொழில் நிதிக்கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தக் கழகம் இந்திய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு மத்திய காலம் மற்றும் நீண்ட கால கடன்களை வழங்குகின்றது. மேலும் சிறு தொழில்களுக்கு தேவையான வசதிகளை செய்துக் கொடுப்பதும் இதன் சேவையாகும்.

பணிகள் (Services)

இது வெளிநாட்டு கரன்சி கடனும், இந்திய நாட்டு கரன்சி கடனும் வழங்குகின்றது. வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் இயந்திரங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பது, கடன்பத்திரம், சாதாரண பங்குகளை வாங்குவது இதன் சேவையாகும்.

1990 மார்ச் முடிய ரூ.3906 கோடி வரை கடன் வசதி இது அளித்துள்ளது. மேலும் இணை நிறுவனம், தனியார் நிறுவனம், பொதுக் கம்பெனிகளுக்கு நிதி உதவி அளிக்கின்றது. உற்பத்தி உணவுப் பதப்படுத்தும் நிறுவனம் கப்பல் கம்பெனி, சுரங்கம் ஹோட்டல், மின்சாரம் உற்பத்தி மற்றும் விநியோக நிறுவனத்தில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களுக்கு நிதி வசதி அளிப்பது.

IFCI ஒரு வளர்ச்சி வங்கியாக செயல்படுகிறது. இதன் வளர்ச்சி பணிகள் பின்வருமாறு.

1. சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில் துவங்கும் தொழில் முனைவோர் தயாரித்த திட்டங்களுக்கு வழிகாட்டுதல், ஆலோசனை வழங்குதல் நிதி உதவி அளிப்பது.
2. திட்டத்திற்குரிய அறிக்கை தயாரிப்பதற்கான செலவுக்களுக்குரிய சலுகைகள்.
3. 1976ல் Risk Capital Foundation என்ற திட்டத்தை IFC அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அதன்படி முதன்முதலில் தொழில் தொடங்கும் தொழில் முனைவோருக்கு ஏற்படும் இழப்பை இந்த திட்டம் மூலம் நிவாரணம் கிடைக்க உதவுகின்றது.